

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Men vil hr. Lars Barfoed så ikke medgive mig, at når man erkender fra konservativ side, at det er nødvendigt at gå ind at se på gummiparagrafen, så ville det have været mere kløgtigt af regeringen, hvis man havde indbudt samtlige partier til sammen at gå ind i den drøftelse, for hvis det er et spørgsmål, der er almindelig enighed om, det, at der skal ske en opstramning, er det mig ubegribeligt, at man så fra jasiden starter med at ville forhandle det alene med sig selv.

Det er især ubegribeligt, hvis det fra jasiden er en hensigt at kunne gå ud til befolkningen og præsentere et dansk forhandlingsudspil, som så mange som muligt på så lang en strækning som muligt ville stå bag ved.

Kl. 19.15

Men det kan være, det slet ikke er strategien. Det kan være, man koncentrerer sig om et smalt udspil, hvor man siger: Vi repræsenterer – forhåbentlig – et flertal i befolkningen. Det er ikke stort, hvis det er der, men det kører vi efter.

Det kan man jo gøre. Men netop fordi vi kan have den her dialog, synes jeg, det er en besynderlig måde, man fra regeringspartierne side har grebet det her an på.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu taler hr. Albrechtsen om jasiden kontra nejsiden. Jeg anvendte i mit ordførerindlæg bevidst begrebet de traditionelle jasigere og de traditionelle nejsigere, for jeg synes egentlig, at vi skal begynde at bevæge os lidt væk fra det der med ja- og nejsigere, for er det egentlig længere nogen, som er nejsigere? Det er i hvert fald meget få. Det er muligt, at hr. Albrechtsen er det, men ellers er det meget få.

Jeg tror, at de fleste efterhånden indser, at Danmark har sin plads i Den Europæiske Union, så det er ikke længere til diskussion. Spørgsmålet er nu, hvordan vi skal udforme EU's traktat, og hvilken politik der skal føres i EU, men det er ikke et spørgsmål om, at der er en jaside og en nejside.

Men når ikke alle har været inddraget på samme måde – og jeg skal i øvrigt ikke redegøre nærmere for, hvilken forhandlingsstrategi der er lagt fra regeringens side, det må regeringen nærmere redegøre for – når der har været forskellige grupper af partier indbudt på forskellige tidspunkter, er det jo, fordi vi med de meldinger, der hidtil har været, f.eks. fra Enhedslisten, med

hensyn til indretningen af Den Europæiske Union, må opfatte det sådan, at det er umuligt at finde en enighed mellem Enhedslisten og f.eks. Det Konservative Folkeparti om, hvordan vi skal indrette Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er da meget sandsynligt, at det er umuligt, men det er da ikke det udgangspunkt, man starter med.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, som jeg stillede fru Charlotte Antonsen, som i virkeligheden handler om opdelingen mellem den udøvende og den lovgivende magt, så kan man sige, at EU-Kommissionen har tiltaget sig lovgivende magt ved f.eks. at påstå, at de kan vedtage regler i deres komiteer for giftstoffer i vores drikkevand. Det burde ikke kunne finde sted.

Og der tror jeg da egentlig godt, at vi på tværs af partierne i Folketinget kunne finde en enighed om, at man skal have sikkerhed for i Traktaten, at Kommissionen ikke kan tiltage sig lovgivende beføjelser, hvilket de helt åbenlyst forsøger på. Nu ved jeg ikke, om det så er lykkedes for dem i den her sag, det må vi så se, når miljøministeren kommer hjem. Det er endnu et eksempel. Taletiden tillader det ikke, men jeg kunne nævne 30-40 eksempler uden videre, hvor vi kunne sidde og gennemgå det.

Det, der bare er min pointe, er, at man ikke har gjort dette konkrete arbejde. Man har valgt et konfrontationsudgangspunkt i forhold til nejsiden. Og det beklager jeg bare.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil godt sige, at jeg har lidt svært ved at forstå synspunktet om, at der skulle være valgt sådan en konfrontationslinje. Mig bekendt har også Enhedslisten været indbudt til et møde med regeringen i forbindelse med udarbejdelsen af det papir, der er undervejs, om den danske regerings udspil til konventet, så jeg forstår ikke hr. Albrechtsens beklagelser.

Enhedslisten har bestemt haft mulighed for at tilkendegive, hvilken grad af forhandlingsvilje der er til stede hos Enhedslisten. Og havde der været udtryk og synspunkter, der tydede på, at man kunne nærme sig hinanden, ville Enhedslisten da have haft mulighed for at tiltræde et sådant dokument. Men jeg tror som sagt, at afstanden er for stor.